

آکویئے کاگد

ڈرود

1¹ چہ ہُدا و ہُداوندین ایسا مَسیہئے ہزمتکار،^a آکویئے نیمگا
پہ دوازدهین کیبلهان کہ دنیا یا شنگ و شانگ آنت.
شمارا ڈرود سر بات.

باور و ہکمت

2² او براتان!^b وهدے وژ وژین چکاس و آزمایشان کپیٹ، اے چیزا سرریچین شادہیے برانیت. ³ چیا کہ زانیت شمئے ایمانئے چکاس
سبر و اویار کاریت، ⁴ بلہ بلیت کہ اے سبر و اویار سرجم بییت تان شما رُست و رُدوم بکنیت و تمان و کامل بییت و شمارا ہچ کمیے
مییت.

5⁵ اگن چہ شما یکیئے زانت و ہکمت کم بییت، چہ ہُدا یا بلوٹیت و ہُدا، کہ چہ وتی بکشندگیا هرکسا بے منت و شگان دنت، آیا
زانت و ہکمت بکشیت. ⁶ بلہ گون باورمندیا بلوٹیت و ہچ شکے دلا میاریت، چیا کہ دودلین مردم زرئے چٹول و متوجانی ڈٹولا انت
کہ گون گواتا هر نیمگا لیٹ وارت. ⁷ اے وژین مردمے، چش ہیال مکنت کہ آیا چہ ہُداوندا چیزے رسیت. ⁸ پرچا کہ آ دودل انت و
وتی ہچ کار و ہچ کردارئے سرا مہر نہ اوشتاتگ.

ہستومند و نیزگار

9⁹ نیزگارین برات، وتی مڑاہ و اژتمندیئے سرا پھر بکنت و ¹⁰ ہستومند، وتی دریشی و نیزگاریئے سرا، چیا کہ ہستومند دشتئے
گلئے پیما ہشک تربت و زتوال بیت. ¹¹ روچ گون وتی سوچوکیں برانزا سر کشتیت و کاہان ہشک کنت، آیانی پُل رچنت و
زیبایی اش گار بیت. ہستومند ہمے پیما انت، وتی کسب و کارانی چن و لانچا گیمیریت و بے گواہ بیت.

چکاسئے سمر

12¹² بہتاور ہما انت کہ وتی آزمایش و چکاسان مہر اوشتیت. پرچا کہ وهدے آ چہ چکاسان سربلند بیت، زندمانئے ہما تاج آیا
رسیت کہ ہُدا یا پہ وتی دوستداروکان وادہ کرتگ. ¹³ آ کہ چکاسا کپیٹ، مگوشیت: «اے ہُدا انت کہ منا آزمایش کنت.» چیا کہ
ہُدا گون ہچ بدیے چکاسگ نبیت و ہچکسا چکاس و وسوسہا دتور نذنت. ¹⁴ هرکس کہ وسوسہ بیت، اے آیئے جندئے سلین
واہگ آنت کہ گلایننت و داما دتوری دینت. ¹⁵ سلین واہگ کہ لاپر بنت، گڑا گناہ پیدا بیت، گناہ کہ رُدیت و مزن بیت، مرک
کاریت. ¹⁶ او منی دُردانگان!^c رد موریت.

1:1^a اسلیگین یونانی نیشتانک گوشیت: «گلام».

2:1^b «براتئے» مانا هر باورمند انت، مردین و جنین.

16:1^c اسلیگین یونانی نیشتانک گوشیت: او منی دُردانگین براتان!

17 ہر نیکنین داد و ہر تمانین تھپہ و ٹپکی چہ بُزادَ کئیت، چہ نور و زُژنئے پنتے نیمگا کہ ہچیر بدلَ نبیت و ہچ تھاری و ساہگیا آئیے آرواہ و جبینا راہ نیست. 18 آئیے واہگ ہمے بوتگ کہ مارا چہ راستیے ہبرئے وسیلہا پیدا بکنت، تانکہ آئیے جوڑ کرتگینانی اٹولی بر و سمر بیین.

اشکنگ و کنگ

19 او منی دُردانگان! شَر دلوگوش بکنیت. ہرکس باید انت اشکنگا تھیار ببیت، بلہ ہبرا اشتاپ مکنت و زوت زہر مگیپت. 20 چیا کہ انسانئے زہر و ہژم، آپہریرکاریا پہ بر و سمر نعلیت کہ ہدا لوٹیت. 21 پمیشکا ہر وژین پلیتی و سچھین بدیان چہ وتا دور کئیت و پہ بے کبری و نرم دلی، ہما گال و ہبران دلا بداریت کہ شمئے دل و جانا نادینگ بوتگ و شمئے رکنگئے واک و توانی ہست. 22 ہدائے ہبرا، انچش سہل و ہشکا گوش مداریت و وتا رد مدئییت، آئیے سرا کار بکنیت. 23 چیا کہ ہرکس اے ہبرا اشکنت و آئیے سرا کار نکنت، ہما مردمئے ڈٹولا انت کہ وتی چہرگا آدینکا چاربت، 24 وتا گندیت، بلہ انچش کہ چہ آدینکئے دیمہ دور بیت، ہما دمانا وتی رنگ و دُروشما شموشیت. 25 بلہ آ کہ وتی چمان دیم پہ تمان و کاملین شربت، بزانت «آزاتیے شربت»^d تریبت و آئیے سرا مہر اوشتیت، شموشکاریں اشکنوئے نہانت، منوکیں کار کنوئے. آ وتی کار و کردا بہتاور بیت. 26 آ کس کہ وتا ہدادوستے زانت بلہ وتی زبائے مہارا داشت نکنت، وتا رد دنت و گلابیت و آئیے «ہدادوستیا» پایدگے نیست. 27 ہما ہدادوستی کہ مئے ہداین پت، پاک و بے آئیے زانت: «سکینی و ہدا جنوزام و چورثوانی دستا گرگ» و «وتا چہ اے دنیائے گندگیان پاک دارگ» انت.

چہ پرک و پیرا پھریز

1 او منی براتان! شما کہ مئے مزن شانین ہداوند ایسا مسیہے باورمند آیت، مردمانی نیاما پرک و پیر کرت نکنت. 2 پہ 2 مسالے، اگن یکے گون تلاہین چلہ و مندربک و وشین پوشاکان شمئے دیوانا بیئیت و دگہ درتگ پچین بزگے ہم بیتریت و 3 شما اتلس پوشا گون شرتین چمے بچاریت و بگوشیت: «بیا، بیا برزا بند»، بلہ گون آ بزگا بگوشیت: «اؤدا بوشت»، یا: «منی پادانی دیمہ بند»، 4 گرا شما وتی نیاما پرک و پیرے نہاشت و گون وتی سلین ہیبالان ایر جنگی کارے نکرت؟ 5 او دُردانگان! گوش داریت. ہدایا اے دنیائے نیزگارین مردم گچین نکرتگ انت کہ باورا ہستومند ببت و ہما بادشاہیا میراس ببرت کہ ہدایا پہ وتی دوستداروکان لبز و کتول کرتگ؟ 6 بلہ شما نیزگارانی بے ازتی کرتگ. اے ہستومند نہانت کہ شمئے سرا ستم کننت و شمارا گرینت و ہکدیوانان ببرت؟ 7 ہمے نہانت کہ ہما شریدارین نامے^e سرا کپر کننت کہ ہدایا شمارا بکشتگ؟ 8 اگن شاہانگین شرتیا، ہما دابا برجاہ بداریت کہ پاکین کتاب ہکم کنت: «گون وتی ہمساہگا وتی جندئے ڈٹولا مہر بکن» گرا شما شرتگ. 9 بلہ اگن پرک و پیرے بلیت، گناہ کئیت و شرت ہم شمارا ہما ڈٹولا میاریگ کنت، کہ گنہکاران کنت. 10 پرچا کہ اگن کسے شرتئے سچھین رھبندانی سرا کار بکنت بلہ یک رھبندے ہم پیروشیت، بزانت سچھین شرتی پرشتگ. 11 آییہ کہ گوشتگ: «زنا مکن»، انچش ہم گوشتگی: «ہون مکن». نون اگن زنا مکنئے بلہ ہون بکنئے، تئو شرت پرشتگ. 12 گرا ہمایانی دابا کار و ہبر بکنیت کہ آزاتیے شرتئے سرا دادرسی کنگ بنت. 13 چیا کہ آ مردم کہ مہر و رھم نکنت، آیانی دادرسی پہ بے رھمی بیت. بلہ مہر و رھم، دادرسیے سرا بالادست و سوین بیت.

^d25: آزاتیے شرت، بزانت ہما «شرت» کہ مارا چہ گناہان آتات کنت.

^e7:2 ہما شریدارین نام، بزانت ایسا مسیہے نام.

باورمندی و کار و کرد

14 او براتان! بے کار و کردا، تھنا گون باورمندیئے گپ و ہیرا، کسپا چے سوٹ و پایدگے رسیت؟ اے پیمین باورمندی، چوں آیا رکننت کنت؟ 15 اگن برات یا گھارے رۆزیگ و پۆشاکا مہتاج ببیت و 16 چہ شما یکے گون آیا بگوشیت: «پہ سلامتی برئو، شربن پۆشاک ببۆش و لاپئے سپرا بور»، بلہ پہ آییئے جسمی زلورتانی پورہ کنگا ہچ مکت، آییئے کارے شر بیت؟ 17 آچہ، بے کار و کردا، باورمندی مرتگ.

18 نون بوت کنت کسے بگوشیت: «تیبی کرا باور ہست و منی کرا کار و کرد. تقو وتی باورا بے کار و کردا منا پیش بدار و من چہ وتی کار و کردا، ترا وتی باورا پیش داران.» 19 ترا باور انت کہ ہدا یکے. شر انت. دیہ و جنانی باور ہم ہمیش انت و چہ ترسا لرزت.

20 او نادان! پہ بے کردین باورمندیئے بے بر و بے سمریا دلیل و نشانی لوتئے؟ 21 مئے بنبیرک ابراہیم، چہ وتی کار و کردا پاک و پھریزکار حساب آرگ نبوت ہما و ہدا کہ وتی چک، اسہاکی کربانجاہا برت؟ 22 گندئے کہ آییئے باورمندی و کارکرد، ہوریکا دیما شتنت و باورمندی گون کارکردا سرجم بوت. 23 اے ڈتولا، ہما نبشتہ پہ سر رست و سرجم بوت کہ گوشیت: ابراہیم ہدائے سرا باور کرت و ہمے باور، پہ آیا پاک و پھریزکاری حساب آرگ بوت و آہدائے دوست زانگ بوت. 24 گرا گندیت کہ ہرکس چہ وتی کارکردا پاک و پھریزکار زانگ بیت، تھنا چہ باور و ایمانا نہ.

25 انچش ہم، بتامین جنین زہاب چہ وتی کار و کردا پاک و پھریزکار حساب آرگ نبوت، ہما و ہدا کہ چاریگی^f جاہ و پناہ دانتت و چہ دگہ راہیا تاجیننت؟ 26 ہتو! بزبان، ہما دابا کہ بے روہا، جسم و جان مرتگ، بے کار و کردا باور ہم مرتگ.

زبانے گندگی

3¹ او منی براتان! چش مبیٹ، چہ شما بازینے استاد ببیت. چیا کہ زانیت، ما استادانی سرا گرانترین دادرسی کپیٹ و 2 ما سچہین باز رد جنین و ٹگل ورین. اگن کسے چہ وتی ہبران ٹگل موارت، تمان و کاملین انسانے و وتی سرجمین جسم و جائے مہارا داشت کنت. 3 اگن ما اسپانی دپا لگام بکنین تان آبان وتی پرمانا بیارین، گرا آسانی سچہین جسم و جانا ہر نیمگے کہ بلوٹین تاب دات کنین. 4 ٹوہین بوجیگان بچاریت. ہرچنت کہ باز مزن انت و پہ آسانی دیما برگا ترندین گوات پکار انت، بلہ ناہدا بوجیگا گون ہردین سکانے ہر جاہ کہ بلوٹیت بارت. 5 ہمے ڈتولا، زبان و لک ہم انسانے جسمے یک ہردکین بھرے بلہ مزین گزگ جنت. انچش کہ آسے ہردکین تریشککے، مزین جنگلے سوچیت، 6 زبان ہم یک انچین آسے کہ مئے جسم و جائے رگ و بندانی تھا سلپانی دنیایے. مردما پھک سل و آلودگ کنت و آییئے درستیکین زندا آس جنت. زبان وت آسے کہ چہ تھتروئے^g آسا رۆک بوتگ.

7 ہر ڈتولین جانور، بالی مرگ، مار و گوج و دریایی ساہدار رامگ کنگ بنت و انسانا اے کار کرتگ، 8 بلہ ہچکس زبان و لک لگام کرت نکنت. زبان سرکشین شرے کہ چہ کشوکین زہرا پڑ انت. 9 گون ہمے زبانا وتی ہداوندین پتا ستا کنین و گون ہمے زبانا ہما مردمان نالت کنین کہ ہدایا وتی شکل و دروشما اڈ کرتگ انت. 10 چہ یکین دپا ستا و سنا ہم در کثیت و بددوایی و نالت ہم. او براتان! نباید انت چش ببیت. 11 بوت کنت چہ یکین چمگا سورین و وشین آپ برمیبت؟ 12 او منی براتان! انجیرے درچکے زیتونئے بر دات کنت؟ یانکہ انگورے درچکے انجیر دنت؟ ہمے ڈتولا، سورین چمگے وشین آپ رُمبینت نکنت.

^f25:25 چاریگ، بزبان جاسوس، مُخبر.

^g6:3 تھترو، بزبان جہنم، دۆزہ.

دو پئیمینِ حکمت

¹³ شمے نیاما دانا و اگلمند کئے انت؟ بلیتِ ایشیا چہ وتی شَرکردیا پیشِ بداریت، گونِ ہما بے کبری و مہربانیا کہ چہ حکمتا کئیت. ¹⁴ بلہ اگن شمے دلا تھلینِ ہَسَد و وتگرزی^h مانِ انت، گڑا پھرِ مکنیت، دروگِ مبندیت و اے راستیا بمئیت. ¹⁵ اے ڈٹولین «ہکمت» چہ بُزادِ ایزِ نیئیت، زمینی، نپسانی و شعیسانی انت. ¹⁶ چیا کہ ہر جاہِ ہَسَد و وتگرزیِ بیئت، اودا پتنہ و آشوپ و دگہ ہر ڈٹولینِ گندگیِ بیت. ¹⁷ بلہ آہکمت کہ چہ بُزادِ کئیت، اٹولا کہ پاک و پلگارِ انت، رندا سہلِ آرؤک و نرم، مٹوک و چہ نیکی و رھمتے بر و سَمرا پُرِ انت، چہ پرک و پیر و دورویی و دوپوستیا ہم دورِ انت. ¹⁸ آ کہ سہل و سلاہئے تھما کِشنت، پھریزکاریِ رُنت.

وتا ہدائے دستا بدئییت

4 ¹ شمے نیاما، جنگ و دپجاک، چہ کجا ودیِ بنت؟ چہ شمے جندے ہما تمہ و واہگان نہ انت کہ شمے رگ و بندانی تھا جنگا انت؟ ² چیزے لوئیت و شمارا نرسیت. چہ ہمایئے تمہا، ہون و کوشا کپیت، بلہ انگت شمارا نرسیت. نون جنگ و جدالِ جوڑنییت، پدا ہم شمارا نرسیت چیا کہ چہ ہدایا نلوئتگؤ. ³ وھدے لوئیت و نرسیت، پہ اے سئوبا انت کہ شما گون بدینِ مراد و واہگے لوئتگ تان آ چیزان پہ وتی ائیش و نؤشان کارِ بندنیت. ⁴ او زنهکاران! زانیت کہ دنیائے دؤستی، ہدائے دژمنی انت؟ ہرکس کہ دنیائے دؤستیئے رندا انت، وتا ہدائے دژمنِ جوڑنییت. ⁵ ہئیال کئیت کہ پاکین کتابا مپت و ناھودگِ گوشتگ: «روھے کہ ہدایا مے شمے جسم و جانا دمتگ، تان ہَسَدئے کساسا پہ ما ہُدوناک انت»؟ ⁶ بلہ رھمتے کہ آ مارا بکشیت، بے حساب گیشتر انت. پمیشکا پاکین کتابِ گوشت:

ہدا پُرکبر و گروناکین¹ مردمانی دیمَا مہرِ اوشتیت،

بلہ بے کبر و دریشینِ مردمانی سرا وتی رھمتانِ گوارنییت.

⁷ گڑا، وتا ہدائے دستا بدئییت. شعیتانے دیمَا مہرِ بوشتیت و آ چہ شمے دیمَا تچیت. ⁸ گون ہدایا نژیکِ بیئت، ہدا ہم گون شما نژیکِ بیت. او گنھکاران! وتی دستان پاک کئیت. او دودلان! وتی دلا ساپ کئیت، ⁹ زاری بکنیت، مۆتک بیاریت و بگریوت. وتی کندگان مۆتکے تھا بدل کئیت و شادھیان اندوہانی تھا. ¹⁰ ہداوندئے بارگاھا، بے کبر و دریش بیئت و ہداوند شمارا بُرز و سرپراز کنت.

ایرِ مجنیت

¹¹ او براتان! یکدومیا ایرِ مجنیت و بدگوییِ مکنیت. ہرکس کہ وتی براتا بد بگوشیت و آییا مئیاریار بکنت، راست ایش انت کہ آییا شریتِ بد گوشتگ و مئیاریگ کرتگ. اگن تنو شریئے دادرسیا کئے، گڑا شریئے سرا کار کنگا نہ ائے، شریئے ہلاپا شعور بُرگا ائے. ¹² بلہ دادرس و شریئے جوڑنوک یکے. آہما انت کہ رکینگ و تباہ کنگے واک و توانی ہست. گڑا تنو کئے ائے کہ وتی ہمساهگے دادرسیا کئے؟

پہ بانداتا ناھودگینِ پھر

¹³ بلہ شما کہ گوشیت: «مروچی و باندا اے شھر و آشھرا رتوین و سالے ہمانگَر گوازینین، سئوداگری کنین و مزین سوٹ کئین» شَر گوشِ داریت. ¹⁴ شما ہمینچک ہم زانیت کہ باندا چے بیت. شمے زند چیے؟ شما باپ و ہرمے لپئیمَا ایت کہ دمانکیا

^h14:3 14:3 وتگرزی، بزبان ہر چیزا پہ وت لوئگ، ہر کارا پہ وتی جندے نپ و سوتا کنگ.

ⁱ6:4 6:4 گروناک، بزبان مگرور.

14:4 باپ و ہرم ہما دوت انت کہ سردیانی مۆسا چہ ڈگارا در کئیت و گار بیت. اُردو و پارسیا «بخار».

گندگ بیت و پدا گار بیت. ¹⁵ گڙا چُش بگوشیت: «اگن هُداوند بلوئیت، زندگ مانین و اے پیم و آپیمیا کنین.» ¹⁶ بله نون چُش انت که په کبره پهر کنیت. هر اے وڙین پهره سل انت. ¹⁷ گڙا، اگن کسه بزانت کجام کار شر انت و آکارا مکن، گنهکار بیت.

بژن و اپسوز په هستومندان

5 نون شما، او زر و مالے واجهان، بگریوت و زاری کنیت، چیا که تهارین روچ دیم په شما پیداک انت. ² شمے مال و هستی زئوال بوتگ و سرتگ و جامگ و پوښاک هم وروک و رمیزا^k وارتگ انت. ³ شمے زر و سیم زنگ گپتگ انت و زنگش شمے هلاپا گواهی دئینت و آسے ڈئولا شمے جسم و جائے گوشتا ورن، پرچا که اے گڈی روچان، زر و مالو امبار کرتگ. ⁴ بچاریت، انون هما کارنده و دهکانانی مژ شمے هلاپا کوکار کنت، که آیان شمے ڈگارانی کشار روچ و موش کرتگ انت و شما گون مندر و ریک آیانی مژ نداتگ. آرنوکانی اے پریات، زوراکین هُداوندے گوشا رستگ. ⁵ شما زمینے سرا په ائیش و نوش و هئوا و هئوس زند گوازینتگ. وتا په کُشگے روچا شر سائتگ و پورور کرتگ. ⁶ شما تچک و پهریزکارین مردم مئیاریک کرتگ و کُشتگ انت. آ شمے هلاپا نه اوشتاتگ انت.

سکیانی وهدا سبر و اوپار

⁷ او براتان! تان هُداوندے آيگا، سبر و اوپار کنیت. بچاریت که دهکان چه پیمیا ودار کنت تان زمین وتی پُرازشین برا برودینیت، آ په ایرهتی¹ و بهاری هئوران چون وداریک انت. ⁸ شما هم سبر کنیت و دلا دد کنیت پرچا که هُداوندے آيگ نریک انت. ⁹ او براتان! یکدومیے زنگا مچنیت تانکه دادرسیا مئیاریک کنگ مبییت. چیا که دادرس، دروازگے دپا اوشتاتگ. ¹⁰ براتان! سکیانی وهدا، سبر و اوپارا چه هما نییان سبک بگریت که هُداوندے ناما هبرش کرتگ. ¹¹ ما همایان بهتاور زانین که وتی زندش په سبر و اوپار گوازینتگ، شما آیوبے سبر و تهمبلے بارتوا ایشکتگ و زانیت که هُداوندا آیے آسر و آکت چه کرت. چیا که هُداوند وت گموار و مهربان انت. ¹² بله، او منی براتان! سئوگند موریت، نه آسمانے، نه زمینے و نه دگه چیزیتے. بلیت که شمے «هئو»، هئو بییت و «نه»، نه بییت، تان چُش مبییت که مئیاریک کنگ بییت.

باورمندی دوا

¹³ اگن چه شما کسه سکي و سوریان کپتگ، دوا بکنت و اگن یکه گل و شادان انت، سنا و ستا بکنت. ¹⁴ اگن چه شما کسه نادراه انت، کلیسائے کماشان تتوار بکنت تان په آيیا دوا بکننت و هُداوندے ناما روگنی پر بمشنت. ¹⁵ باورمندی دوا نادراها دراه کنت و هُداوند آيیا پاد کنت و اگن گناهی کرتگ، گناهی بکشگ بنت. ¹⁶ پمیشکا، وتی گناهان، یکدومیے دیم بمنتیت و په یکدومیا دوا بلوئیت تان دراه کنگ بییت. پهریزکارین مردمیے دواپا زور مان و برجاة بییت. ¹⁷ ایاس مے پیمین مردمے ات، بله په دستکی دواپی کرت که هئور مبییت. گڙا تان سے و نیم سالا زمینا هئور نرتک. ¹⁸ پدا که دواپی کرت چه آسمانا هئوران گورت و زمینا بر و سمر دات. ¹⁹ او منی براتان! اگن چه شما کسه چه راستیا نگل بوارت و دگرے آيیا پر بترینیت، ²⁰ بزانتیت که هرکس یک گنهکاریا چه گمراهیا بترینیت، گنهکارا چه مرکا زکینیت و بازین گناهپے بکشگے سئوب ساز بیت.

2:5k وروک و رمیز، بزانت گونڈین کرم و لولک که دار و پُچ وارت.

7:5l ایرهتی، بزانت پاییزی.